

"סוף סוף גם הגופים החזקים מבינים שהסחבת המשפטית פוגעת גם בהם"

עו"ד יעקב אבימור, פרקליטן של כמה מערכות רפואיות, מצטרף לקריאות נגד הסחבת המשפטית. לדבריו, בעבר טעו לחשוב שהתמשכות הליכים משרתת את הנתבעים החזקים • "מה שהנתבע יסיים היום בסכום מסוים, ישלם מחר עם תוספת נכבדת. הקיצור הוא אינטרס של שני הצדדים"

← נתונים שפרסמה לאחרונה הרשות השופטת גילו ש-25 אלף תיקים מתנהלים בבתי המשפט מעל שלוש שנים כאשר גם בפרקליטות ובמשרטה המצב בעייתי. הסחבת פוגעת בכולם: חלשים וחזקים. לפי הבנק העולמי היא מקשה על אכיפת חוזים, וזה לא המחיר היחיד. הנתונים הללו הם הבסיס לפרויקט מיוחד שאנחנו נו משקים היום ובמסגרתו ננסה להתמודד עם החסמים והפתרונות. נתקלתם בסחבת? כתבו לנו i-can-help@globes.co.il

פרופ' יובל אלבשן

אין הרבה עורכי דין עם הוותק והמוניטין של עו"ד יעקב אבימור. מאז 1974, הוא מייצג באולמות המשפט את הגופים החזקים במערך הרפואי - קופות חולים, חברות ביטוח, בתי חולים וכיוצא באלה - בכל מה שנוגע לרשלנות רפואית. שנים רבות שמשדר הנזיקין שהקים מככב בראש דירוגי משרדי עורכי הדין, והוא הספיק לרשום תקדימי מים רבים על שמו. הידוע מכור לם הוא פסק הדין המכונן בפרשת זייצוב נגד כץ שעסק בנושא הולדה בעוולה וחיים בעוולה.

באותו מקרה מפורסם התלבט בית המשפט העליון בשאלה האם רשלנות רפואית שהביאה לכך שגורם ליד אדם עם מומים מולדים בכלל מצדיקה מתן פיצויים. לכאורה, לולא התרשל הרופא בבדיקתו והיה מאתר את המומים אותו אדם לא היה נולד כלל. האם טוב מותר על חיי? השופט מרים בן פורת פסקה אז ש"הכרה בקיומו של נזק לקטין כמצב המתואר מנוגדת לתקנת הציבור ולעקרון קדושת החיים גם יחד... אין לגרום שנגרם לו נזק בר פיצוי מחמת הרשלנות שהרי בעטייה הוא זכה בחיים". פסק דין זה - כמו גם אלו שבאו בעקבותיו, חלקן הודות לאבימור - מסעירות את קהיליית המשפט בדילמות המוסריות שהן מגלמות.

לכן, הופתעתי כשאבימור פנה אלי בעקבות פרויקט "הסחבת המשפטית" של גלובס והביע תמיכה בכורה להילחם בסחבת שפשתה במערכת המשפט הישראלית. אבימור מייצג את הצד השני, את בעלי הכוח שנהנים מהסחבת, שמרוויחים

ממנה, והוא העו"ד המוביל הראשון אי פעם שמייצג גופים כאלו, שמור דה שיש סחבת מכוונת מצד החזקים כדי להתיש את התובעים העניים - אז שרווקא הוא יתמוך במלחמה בסחבת? האין הוא כורת את הענף שהוא יושב עליו?

"אתה טועה", אמר אבימור, "הסחבת אינה משרתת את הנתבעים החזקים בתחום הרשלנות הרפואית. להפך!"

להפך? תמהתי, הכיצד? בעייני ראיתי כיצד התמשכות הליכי המשפט - לא פעם בכוונת מכוון מצד הגורמים החזקים בתיק - התיישה את לקוחותי המוחלשים ורחפה אותם להתפשר על זכויותיהם או לוותר עליהן כליל.

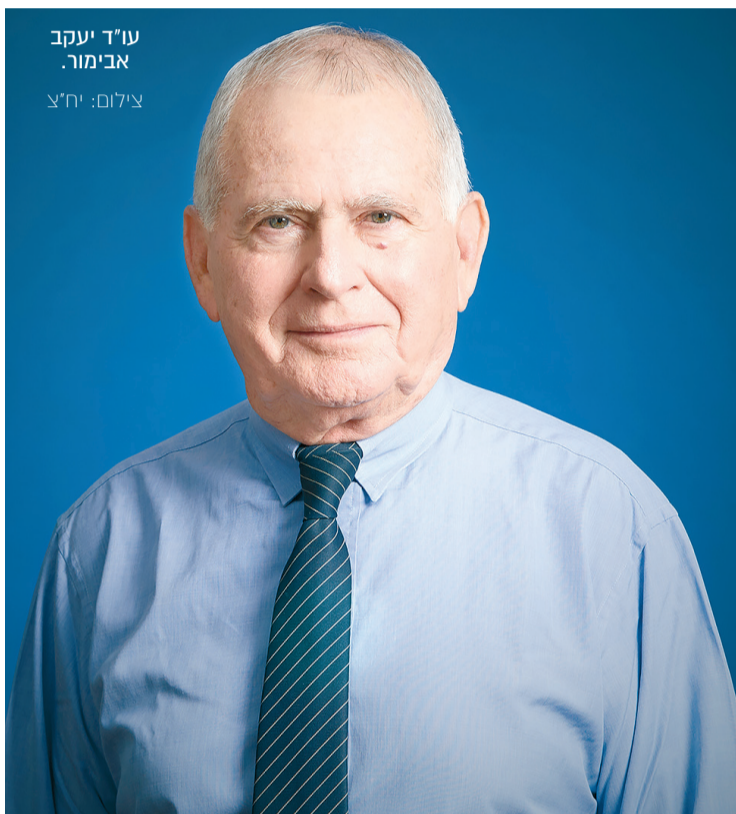
"להפך", חוזר אבימור על דבריו, "זו טעות לחשוב כך והבעיה היא שרבים טועים כמוך. גם רבים מעמיתי שמייצגים איתי את הגורמים החזקים טועים לא פעם בכך, או ליתר דיוק טעו בכך בעבר".

חוו"ד שחזתה את העתיד

כדי להבהיר את דבריו, אבימור שולף חוות דעת שהוא הנפיק כבר באמצע שנות ה-90 ליועץ המשפטי של אחת מקופות החולים בישראל. שחור על גבי לבן הוא חזה שם משך ההליכים כים בתחום הרשלנות הרפואית עומד להתארך עם השנים ושוה יפגע באותה קופת חולים, ולכן עליה לעשות ככל יכולתה כדי לקצר את ההליכים. בין השאר הוא כותב שגם כך בתחום זה של רשלנות רפואית נדרש זמן רב לאיסוף חומר רפואי לטובת ניהול התיק. חומר שנאסף מגורמים רבים, לא פעם שנים רבות אחרי שהאירוע התרחש, כשל זה גלווה הצורך לקבל חוות דעת רפואיות - שגם הן לוקחות זמן רב. "מאחר ובתחום הרשלנות הרפואית יש באופן מובנה התמשכות הליכים, אסור לקופת החולים להוסיף על כך סחבת מכוונת והיא חייבת לחדול מהתנהלות זו", כתב אבימור בחוות הדעת. למה? לא מאהבת הצד השני, המוחלש, אלא מאינטרס ישיר של החוק.

למעשה, כבר בחוות הדעת ההיא, שניתנה לפני כ-25 שנים, אבימור צופה שהפסיקה תחמיר עם השנים בקביעותיה נגד המערכת הרפואית. "לכן כדאי לסיים את התיקים מהר ולא לתרום להתמשכותם".

לשיטתו, 25 השנים שחלפו מאז הוכיחו את צדקתו. הפסיקה מול המערכות הרפואיות החמירה בקביעות עם השנים, גם בחובות שהיא הטילה עליה וגם בהגדלת הסכומים שנפסקים. כך למשל נקבעה חובת

עו"ד יעקב אבימור. צילום: יח"צ

תעודת זהות

עו"ד יעקב אבימור

אישי: נולד ב-1946 בהר הצופים. דור שמיני למשפחות ינובסקי וריבלין בירושלים. את נעוריו בילה בסנגל ובגבון, כשהתלווה לאביו שהיה שגריר ישראל שם. עזב את הוריו באפריקה כדי לשרת כחייל בודד בצה"ל

מקצועי: התמחה אצל עו"ד משה ארגוב, וייעץ לרביאלוף חיים לסקוב וכן לראש העיר ירושלים טדי קולק

עוד משהו: כתב שני ספרי שירים ("ועקבותיי אותיר בחול" ו"את לי עוגן") וספר ילדים ("זוזו מחליפה בגדים")

ברות מוכנות לשלם בעד זה ולקנות סיכונים. להערכתי, 80% מהתיקים כיום נגמרים בפשרות."

התיעוד וההסבר של הרופא; וגדל מאוד הפיצוי בגין הרבה ראשי נזק בתחום.

ניהול סיכונים עתידיים

אף שאבימור ידוע ביושרתו, חשדנותי שמבוססת על עשרות שנות מאבק באותם גופים המשיכה לשלוח ספקות למוחי. איפה המלכות פה? אולי כדאי למוחלשים להמתין ולקבל יותר?

אבימור כאילו קרא את מחשבותי: "זה לטובת שני הצדדים, אל תדאג. היום תיק מתנהל בין שלוש לחמש שנים. הקיצור הוא אינטרס של הנתבעים החזקים כפי שהראיתי. הניזוק לא מוותר פה על כספים שמגיעים לו כי גם הוא עושה ניהול סיכונים לגבי הפסיקה בעתיד".

במובן זה, התקנות החדשות של סדר הדין שמבקשות לקצר את ההליכים משרתות את הגישה של אבימור, למרות שהוא עצמו לא בטוח עד כמה הן ישימות בתחום הרשלנות הרפואית, בין השאר בשל משך הזמן הרב שנדרש לאיסוף החומרים משני הצדדים. בסופו של דבר התקנות החדשות יאלצו את הנתבעים החזקים לעשות מה שאבימור המליץ לעשות כבר לפני רבע מאה: להפסיק עם הסחבת המכוונת, "זוהי טובה, קודם כל, לגופים החזקים".

טוב גם לחזקים

דברי אבימור מובנים, אבל בשטח זה לא נראה כך - בוודאי לא כשמד ביטים על פרק הזמן שחלף מאז. אני טיפילתי בלא מעט מקרים בתחום רשלנות רפואית שהגורמים החזקים משכו בכוונה מהלכים. "חוות הדעת שלך נפלה על אזניים ערלות?" שאלתי את אבימור.

"אמת", הוא ענה, "בזמנו, מרבית עורכי הדין בתחום חשבו שהסחבת משרתת אותם: 'או שהפריץ ימות או שהכפר ייעלם'". אבימור הוסיף כי "הייתה גם הנחה שלניזוק הקטן יהיה קשה לנהל תיק לאורך זמן מול הנתבע הגולליית, מה שיביא אותו להתייאש ולהתפשר בתנאים טובים למערכת. הרי הוא זקוק לכסף מייד, כי בתחום שלנו הצרכים רבים ויקרים. זו הייתה הגישה". עם זאת, בשנים האחרונות הוא מרגיש שינוי. "סוף סוף גם הגופים עצמם - חברות הביטוח, קופות החולים ואחרים - מבינים שהסחבת פוגעת קודם כל בהם. מה שהם יסיימו היום בסכום כלשהו הם ישלמו מחר עם תוספת נכבדת. לכן, היום הפרקטיקה השכיחה היא ללכת לגישורים ולסגור את זה במשא ומתן מזורז, והח"

שחור על גבי לבן חזה אבימור כבר בשנות ה-90 שהסחבת בתחום הרשלנות הרפואית תתארך עם השנים ושהיא תוביל גם להחמרת הפסיקות נגד המערכת הרפואית

התקנות החדשות של סדר הדין שמבקשות לקצר את ההליכים משרתות את הגישה של אבימור, למרות שהוא עצמו לא בטוח עד כמה הן ישימות ברשלנות רפואית